

Гео Милев
Лоенгрин

Да бъдеш светлият герой
на неизменната усмивка,
понесъл в своята усмивка
зора и злато и покой –

без меч и слава в кървав бой
– тенор на щедрата усмивка –
да бъде твоята усмивка
единственият подвиг твой –

начало, край, число и брой
да няма твоята усмивка,
да гасне всичко в таз усмивка:
и злост и скръб и страст и зной –

неудържимият порой
на дните в твоята усмивка
да вплита Вечната усмивка
и неизменно чист и свой

да следваш тихия хобой
на свойто щастие с усмивка –
и то само да е усмивка,
без Как, Какво, Кога и Кой?

и да пристъпиш – тих герой –
брега на своята усмивка
– бял – да отвърнеш – и с усмивка:
„Благодаря ти, Лебед мой!“

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Калина Григорова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11295>]